

ASSERTIONES
EX
JURE CIVILI
DE
TESTAMENTIS & CODICILLIS

QUAS
IN ALMA, AC CELEBERRIMA, ARCHI-EPISCOPALI
SOCIETATIS JESU

UNIVERSITATE TYRNAVIENSI

Anno Salutis M. DCC. LXI. Mense Junio, die publice
propugnarunt

NOBILES AC ERUDITI DOMINI

JOANNES NEPOMUCENUS FLEISCHHAKER, Ung.
Galgoczienfis ex Comitatu Nitrienfi è Regio-Archi-Episc. Nob. Con-
victu, Juris utriusque in annum 2dum Auditor.

ET

LADISLAUS PROHACZKA, Ung. Szakolezenfis ex Comitatu
eodem, perinde Juris utriusque in annum 2dum Auditor.

EX PRÆLECTIONIBUS,

PERILLUSTRIS CLARISSIMI, AC CONSULTISSIMI
DOMINI

ALEXANDRI MICH. SZEDMÁKI,
AA.LL. & Philos. Baccal. Juris utriusque Doctoris, Inst.
Jur. Imperial. & Pandectar. Prof. Ordin. Causarum Fori utriusque Jur.
Advocati, Inclyti Com. Poson. Tabulæ Judic. Assessoris, nec non
Inclyt. Facultatis Juridicæ p. t.

DECANI SPECTABILIS.

ASSERTIONES

E. X

JURE CIVILI

DE TESTAMENTIS ET CODICILLIS.

I.

Testamentum, est magis, Codicillus verò, minus sollemnis, ultima voluntas. II. Quoad formam Civili, cæteróquin Juri Gentium adscribitur. III. Quâ omisâ vitiatur, licet subsistat Jure Naturæ. IV. Unde mulier in eodem testem agere non potest.

V. Aliud est scriptum, aliud nuncupativum. VI. Ita Codicilli, in, vel sine scriptis: cum, vel sine Testamento, fieri possunt. VII. Nuncupatio tamen stare nequit, si facta sit per solam relationem ad schædam, quamvis stare possit Jure Naturæ. VIII. Codicilli sine Testamento per se stant, nec habent dependentiam a Testamento.

IX. Testamento hæreditates directæ: sive instituendo, sive substituendo; ita indirectæ, seu fidei-comissariæ; nec non legata deferuntur. X. Codicillis, præter directas hæreditates, cætera relinquuntur.

XI. Institutio hæredis, est de substantia Testamenti: licet in Codicillis hæres directè institui nequit. XII. Facta tamen in eisdem directæ hæredis, sive institutio, sive substitutio, obliquatur.

XIII. Substitutio verò hæredis, non est de substantia Testamenti. XIV. Est secundo, vel ulteriori etiam gradu, facta hæredis institutio. XV. Alia est directæ, alia

alia indirecta. XVI. Illa, alia vulgaris, alia pupillaris. XVII. Utraque divellitur, in expressam, & tacitam.

XVIII. Substituitur liberis, vel vulgariter, vel pupillariter. XIX. Vulgariter: *Si hæres non erit*; pupillariter: *si hæres erit, sed impubes decesserit*. XX. Hæc tamen nudâ sui hæredis existentia confirmatur.

XXI. Substitutio est potior jure accrescendi. XXII. Jus accrescendi est, dum portio vacans accrescit portioni occupatæ. XXIII. Habet locum, tam in Testamentis, quam in Codicillis: ita inter hæredes legitimos. XXIV. Unde cohæredibus, five conjunctim, five disjunctim, institutis perinde, ac substitutis, nec non fidei-comissariis, ac collegatariis, portio quomodocunque vacans accrescit. XXV. Licet inter disjunctos, portio non tam vacare, quam potius non diminui videatur. XXVI. Ac sic inter hos, citius jus non decrescendi, quam accrescendi, vendicat sibi locum. XXVII. Sola tamen conjunctio verbalis, neque inter cohæredes, facit locum Juri accrescendi.

XXVIII. Hæres est successor in universum Jus, quod defunctus tempore mortis habuit. XXIX. Alius est fiduciarius, alius fidei-comissarius. XXX. Ille testem in Testamento, aut Codicillis agere non potest. XXXI. Potest tamen legatarius, aut fidei-comissarius.

XXXII. Legatarius est successor particularis. XXXIII. Cui tam res Testatoris, quam etiam hæredis; sed & penitus aliena legari potest. XXXIV. Imò: res, quæ nondum existit, futura tamen speratur, rectè legatur. XXXV. Tale tamen legatum conditionale non est.

XXXVI. Res legata, si pignoretur, non perit. XXXVII. Debitum verò legatum, si exigatur, perit. XXXVIII. Nisi exigatur, quia periclitatur; aut debitor sit morosus in solutione usurarum.

XXXIX. Neque hæredis institutio, sed nequè legatum, recipit conditionem impossibilem. XL. Quæ, si adjecta fuerit, non vitiat Testamentum, sed sola vitatur. XLI. Recipit tamen conditionem possibilem.

XLII. Fidei-comissarius est, cui per interpositam personam aliquid relinquitur. XLIII. Alius est universalis, cui universum patrimonium, alius particularis, cui res singularis, taliter relinquitur. XLIV. Ita fidei-comissum in

duas hujusmodi abit species. XLV. Utrumque à fiducia-
rio perinde, ac à fidei-comissario hærede, relinqui potest.
XLVI. De universali Trebelliana, de particulari fidei-co-
misso; ita legatis, quarta falcidia, detrahitur. XLVII.
Utrumque, etiam ab intestato: & taliter, legata quóque,
relinqui possunt.

XLVIII. Fidei-comissum à Majoratu, & Primoge-
niture: sed & hæc à Majoratu distinguitur. XLIX. Unde
nepos, ex primogenito præmortuo, præfertur in succes-
sione Patruo: contra est in Majoratu. L. Neque Majora-
tus, sed neque Primogenitura, Juri Divino, aut Na-
turali refragatur.

O. A. M. D. G. & F. P.

T Y R N A V I Æ,

TYPIS ACADEMICIS SOCIETATIS JESU,
ANNO M. DCC. LXI.